

Выходитъ во Львовѣ що Середы
и Суботы (кромѣ рускихъ сантъ) о
4-5ѣ годинѣ по полудни.

Редакція и администрація изда-
ч. 15 плацъ Маріїцкій.

Експедиція для мѣстечковъ пред-
платниковъ уряджена въ друкарнѣ
Т. Шевченка (улица Крива Ч. 2 на
1-омъ поверхѣ).

Всѣ листы, посылки и рекламиа-
ция посланы пересыпать подъ адресою:
редакція и администрація „Дѣло“
Ч. 15 плацъ Маріїцкій.

Дѣло

Предплата на „Дѣло“ стоитъ:

на цѣлый рокъ . . 8 зр.
на пѣвъ року . . 4 зр.
на четверть року . . 2 зр.

Предплата належить пересыпать
франко (наилучше почтовымъ пере-
казомъ) до: Администрація час. „Дѣло“.

Оголошення принаходяться по цѣлѣ
6 кр. а. в. отъ одного строчки печатной.

Рекламиація неопечатаній вѣль
бѣга порта.

Рукописи не звертаються толькъ на
попереднє застереженіе.

Поодинокое число стоитъ 10 кр. а. в.

До нашихъ П. Т. Читателей!

Съ симъ Ч-ломъ кончается первые
четвертьѣ изъ нашои часописи. Неотстра-
шенній неотраднымъ положеніемъ Руси-
нѣи, сердъ найнеірзгѣйшихъ и най-
некористивѣйшихъ обстоятельствъ розпо-
чались выдавать нашу часопись съ
твѣрою вѣрою въ жизненность руского
народа и съ непоколебимою волею слу-
жити рускѣй справѣ народнѣй. Въ доте-
перь выданныхъ Ч-ахъ старались смо-
склько можна ясно высказати и разви-
тии нашу программу и указати тѣ до-
роги, которыми, думасмо, можна здигнути
нашъ народъ въ его упадку до повного
жита, силы и дальнаго розвою. Широкій
кругъ Читателей, що радостно приви-
тали въ подпомоги наше выдавництво, давъ
найлучшій доказъ, що огонь щирого па-
тристизму не выгасъ еще въ грудахъ
Русинѣи, що ис сchezла еще вѣра въ
будущість нашего народа и що споду-
чуи всѣ наши силы до живои дѣятель-
ности можено стати дѣйство живымъ
и сильнымъ народомъ, котрого не поко-
наетъ никакъ ворожа сила.

Жива участъ, яку заявилъ много-
новажий патріотъ своимъ дописамъ и
рѣдакціи для нашои часописи, улекшае намъ
спонсати нашу тижнку задачу. Тожъ зао-
хочений численно участю и подигою
нашои П. Т. Публики приступають смо-
до дальнаго выдавництва. Хочено, що
всѣ щирій Русини, познавши нашу доте-
перьший недостатки и хибы, почувши
потребу сполученя всѣхъ нашихъ силъ,
акъ одна велика родина позирилась и
сполучились для органичної працѣ надъ
здигненіемъ руского народа до силы и
славы. Для того откликнися до всѣхъ
щирыхъ Русинѣи, що подпомагали
нашу свою численно и живою участю
розпросторонючи нашу часопись въ всѣхъ
русихъ домуахъ, по цѣлобѣ нашому краю,
а тѣмъ самимъ причинились до оживленія
и сполученя всѣхъ Русинѣи въ одну
цѣль непобориму, дѣятельну и своей
высокой цѣли народнои свидому. Отъ

За ініціативою гр. Едмунда Зетвица,
бар. Гаттербурга и бар. Віллесеччи по-

СВЯТЫЙ ВЕЧЕРЪ

(послѣ К. Дикенса).

16.

ОТДѢЛЪ IV.

Послѣдній зъ трѣхъ духовъ.

Гл. Ч. 2, 3, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 14, 15, 16, 17, 18, 19 и 24.

„Чувствъ о тѣмѣ“, бѣлоїдъ другій.
„Але що ѿ нынѣ вибралися на дуже острѣ
зимно.“

„Та оно тѣль звичайно изъ Ріаду
бува. Ви не любите сонатися по леду?“

„Нѣ, где вже менѣ до того; за ин-
тересами и спѣхомъ не побачили. Здоровій!“

„Здоровій!“ И каждый зъ нихъ обі-
шовъ їхъ свою сторону.

Сірудинъ дивувався изъ початку, що
дуже звертувъ їхъ увагу на тѣль малоз-
начичній розмовъ; але познайшіе почали
бити догадуватися, що они мусить мати
икусь таємничу звісъ їхъ особою, и
старалися порозуміти їхъ значеніе. Они
не моглисъ відносити до їхъ даннаго спіль-
ника и товариша Якова Марлюго, бо цыгъ¹
належалиши до минувшості, а передъ
нимъ стоять дуже будучого Ріаду. Та-
кожъ не могъ Сірудинъ привезти собі
до потрібності відношитися тѣ слова.
Але все таки бути бути вереконаній, що
до когонебудь они відносяться, то они и дай-

шого не бѣть значеніи, и постановиць собі
для того, когде слово, котре почувъ, ко-
жду сцену, котру побачити, пильно брати
собі до сердца, а особливо слѣдити за
свою власною тѣнию, напомінаю їхъ толькъ
живітися. Ось ожиданій, іменно, що захона-
нися їхъ власною тѣнию єть будучини
закутити и розваже тую цілу загадку,
котра все спіє закрита темнотою стояла
передъ їхъ очима.

Вже на биржѣ оглядавися бить пильно
за собою т. є. за свою тѣнию; але ѿто
їншій стоять на їхъ звичайному мѣстини,
и хоті мінула після була таї година,
о котрой выходить бить щоденно сюди,
не могъ бить однакожъ себе нигде поба-
чити. Тое однакожъ не непонимо їхъ
дуже. Ось давно вже гадаю звинути
свою контуру, и думаль тенери, що їхъ
тѣль можуть бачити їхъ дѣйствість переве-
дений їхній замѣръ.

Нерухомо и мѣстичнію стояла коло
нега чорна мара съ пыткією єть передъ
рукю. Коли Сірудинъ поглянути на духа,
видалось ему, що їхъ підъ чорною одеїни
поглянули страшній бліскавиць-очи, и
прогонили їхъ спонми проникаючими ви-
зоромъ. Въ той зимили зимна дрожь про-
шила їхъ тѣло.

Они опустили биржу и пішли въ
бідалену частъ мѣста, где Сірудинъ не
бути еще николи. Але цѣле мѣсто знало

той участіи нашои П. Т. Публики зави-
сить дальший розбѣгъ акъ нашои часописи,
такъ и тон програмы, котру мы поста-
вили для нашои часописи.

Предплата на „Дѣло“ стоитъ на
цѣлый рокъ 8 зр., на пѣвъ року 4 зр.,
на четверть року 2 зр. а. в. Предплата
принимається єть кожного 1-го кожного

мѣсяця.

ОТЪ РЕДАКЦІИ.

Рольничий банкъ противъ лихви.

Що разъ, бѣльше авертається увага
загалу на сумній стањъ, ѹкъ икъмъ нахо-
дится таїрь маїа посѣдѣсть, с. в. дробній
господарствъ. Фактомъ єсть, ѹкъ тій госпо-
дарствъ єть застраваючій розмѣръ, підлагають
розврушающему впливови лих-
варству, піддергуваного у настъ головно
жидами. Не толькъ у настъ и ѹкъ цѣлій
Австріи, але и ѹкъ Нѣмеччинѣ обавивш
загальній зворотъ противъ лихварству
выгритому либеральную школою еконо-
мичною. Австрійске и нѣмецке законо-
давство по колъканайціалітвомъ пано-
ваню „процентової свободы“ звертається
наново съ карими постановами противъ
лихварства. Однакожъ тіи охороній при-
писы, на існій случай трохи опісанії,
не можуть уратовать малого господарства
бѣльшихъ наслѣдствъ, викликанихъ
дотеперинною лихварскою червотокою.
Оказавшися необходима потреба позитивної
помочи для малой посѣдѣости. Тую по-
потребу маїи вспомогти селинській банки
оснований на рациональныхъ підставахъ,
щоби подаючи селинському дешевому кре-
диту могли перевести викупъ селинства
єть нерациональнихъ, а тымъ самимъ и
лихварскихъ, дошгівъ. Условію такої
кредитової організації виказали мы єть
статью „Наші дошги“. Наші маїи ві-
знесати потишаючій фактъ, ѹкъ рухъ єть
напрямлено розформи нашихъ господар-
ско-кредитовихъ бѣношень, стиси ѹкъ раз-
загальнійшии и прибирає певній видимі
формы.

За ініціативою гр. Едмунда Зетвица,
бар. Гаттербурга и бар. Віллесеччи по-

шои серії (50.000 штуки акцій) и по
виплату на кожну акцію половина єти
вартості с. в. 100 зр. отже разомъ по
виплату 5 миліоній маїи єти банкъ
розпочати свою акцію. Ініціаторы сего
банку указають на примѣръ долинно-
австрійского товариства екомотивного, ко-
тре тожъ само заложене на широкій роз-
мѣръ уважало для себе капиталъ на 3,
3½ и 4%, и думаютъ, ѹкъ і сей новий
банкъ заложеній для цѣли Австріи и
для толькъ жизненіи цѣли можуть бы толькъ
само позищати для себе потребний капи-
талъ на певній процентъ и спаси роль-
ництво єть лихви.

Якъ бачимо справа ратунку жалкъ
господарствъ стала не толькъ пред-
метомъ зрѣльихъ розвагъ, але єтъ мало
помало наближається до свого осущенія.
Више представлений проектъ „рольничого
банку“ має дуже много добрихъ сто-
ронъ, має однакожъ і свои слабі стороны,
акъ кожда нова проба на новій поля.
Предовсімъ бачимо, ѹкъ і ініціаторы
„рольничого банку“ ставляють іко усло-
вія раціональності господарського кредиту
поперше значне обніжене стопы процен-
тами (до 5½%), по друге уважливіє
особистого момента с. в. особисто досто-
їнності дожника, а тымъ самимъ шо-
дити реально-особистий кредитъ іко під-
ставу кредитовихъ операцій, и по третьє
ставляють іко условія усиїшної дѣятель-
ності такого банку широку організацію
кредиту обнімаючу не толькъ цѣлью
краї, але и цѣлу австрійску державу.
Необходімѣсть такихъ условій раціональ-
ної реформи нашихъ кредитовихъ бѣ-
ношень показали мы єть статії „Наші
дошги“, толькъ не потребуємо тутъ іншою
надъ ними розподілитися. Мусимо однакожъ
позищати наші соміжні єто-до двохъ
іншихъ точокъ вище поданого пізниу,
именно ѹкъ до акційного характеру такого
банку и ѹкъ до солидарної поруки. Дошгі-
вітній досвідъ поучили, ѹкъ акційний то-
вариства, особливо при дотеперинній
їхъ устрою, не дають певної поруки
противъ вельмікимъ шкодливимъ шкенку-

сей закутокъ єть їхъ положеніи и злон
славы. Улицѣ були тамъ уакі, брудні
и покривлені; склепи и хаты погорблени,
убогі; люди на пѣвъ нагі, пісі, босі,
отравленій. Стежки и улицѣ, позамуро-
вані канали розносили забиваючі запахи
и розливали нечистість и сміття; ціла
таїчасть мѣста носила пятьно нечистоти,
нужди и простунку.

Въ темній закутку того притулку
нужди и гріху стояла іноземна крамниця,
їхъ котрой продавано кашалки жалѣза, лахі,
флішки, кости и везику іншу збираницу.
Въ серединѣ на землі лежала ціла купа
зарізаныхъ клютичъ, ланцухівъ, вагі-
сінь бѣть дверій, піщербленихъ пиль,
нагі, и всіхого злукого жалѣза. Загад-
ковій тѣ предмети, за котрими мало єто
и пошлугувати, були закрити купами пі-
дертихъ лахівъ и цѣльми громадами
розкиненыхъ костівъ. Межи тымъ това-
рами сидіти коло печі, відшленої єті ста-
рихъ цеголъ, синеволосій, сімдесят-чтвіт-
ній старець, закривши передъ морозомъ,
їхъ пахавъ єти підвору запісю єть
підертихъ шматівъ, и завжито пахавъ
маленькій избічникъ зъ твердичимъ тютюномъ.

Сірудинъ, и душъ приближавися до
старого, а разомъ съ ними вешилась до
середини інша жінка съ тижнімъ уаломъ
на плечахъ, а за тою встушила чоловікъ
єть старий вищерготий одягъ. Всѣ они по-

перемікалисѧ дуже споглинуши на себе.
Наступила хвиля мовчання, ѹкъ котрой ро-
зумніє і старий бракъ удѣль; всѣ они
мочили, толькъ іхъ очи говорили за
нихъ. Оттакъ вибухли всѣ голосливъ
сміхомъ.

„Кобы бути погадати“, сказала таї,
їхъ прійшла перша, „що трупарка виль-
ваетя вперве; чтобы бути подумати, ѹкъ
сторожка буде другою а гроберъ прійде
на самдьмъ конці. Гляди бо, старий, акъ
мы вѣтъ тутъ вильваети на часъ, хотъ
никто никому ани слова не казати.“

„Не моглибы съзнати бѣлоїдній
мѣсцо до нашихъ зборонъ, ісь тутъ“,
сказала старий, виймаючи лахівъ устъ.
Ходить до салѣ радион. Вы єть давна
же маєте до інї право обыкнательства;
та вінъ і самъ знаєте о тѣмъ добрѣ.

Але пождѣть, цехай вазину впередъ крам-
ницю. О, акъ скрипнить лахівъ! Я памъ
казу, ѹкъ цѣльї крамницї не ма та-
кого жалѣза, акъ отєї занѣси, ани такожъ
такихъ костівъ, акъ мої. Ха, ха.. акъ мы
вѣдь добрались до себѣ. Ходить до салѣ
радион.“

Салену радиону бути просторъ за
їхъсю єти дѣрманахъ лахівъ. Старий по-
правивши сіфтло каганця єбнцемъ свої
люстки, а бѣтакъ вложивши звільнити той
самъ конецъ жалѣза зуби. Тымъсомъ
жінка, ѹкъ прійшла впередъ, скнула

часу первою холеры. О тогда то поправки не один живый для компаний поспацерували съ мертвими на другой събъ... Одно, что бы у насъ для обеспечения отъ такихъ привадей живого похоронения учинили наложено, будо бы то, чтобы кандидатамъ стану духовного, ако будучи функционерамъ похоронить приеноено науку судовой медицины (medicina pastoralis). Такъ оглажене передъ съмъ якъ автомъ похорону будо бы дли людій пыгоди, и что пакъжинѣне не стояло бы никакихъ выдѣльть, а что еще пакъжинѣне никакихъ клопотъ, которыхъ обѣльшения заключаютъ и такъ же надъ мѣру людіи ликуютъ. Чому людіи у насъ не жадаютъ, а правду скажашъ, ликуютъ лѣкаря? Бы то значить четыри разы конѣ гнати (до мѣста и изъ мѣста) на то, чтобы докторъ разъ на хорого подивился. А еще посыпай за лѣкарствомъ. Баба, захуру привезъ бодай лѣки съ собою. Колиже чоловѣкъ помолни разъ сѣбѣ таїкъ пыбрькъ, до дальнѣго не має охоты. И изъ того утверждилось мнѣи народомъ перенѣдѣніе, что докторъ ничего не може (бо и не може помочи за однѣмъ поглодомъ тамъ, где бы надъ цѣлью пробѣгомъ слабости наглядати потреба, отъ же что разъ хорого византуетъ)... Тымы и исподинукаемся, что людіи перенѣдѣниши, що мають понасташки такъ оглядати, зачинае чѣхраются въ голову, ровѣирачи, що то за клобѣтъ съ ими буде. Мы интелигентіи успокоюемся бодай тымы, що у насъ лише все на панерѣ фигурує, а практика высказае щось соенѣмъ отѣнінаго.

(Конецъ буде.)

ПЕРЕГЛІДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

Для 25 марта (6 цвѣтия) на 64-омъ засѣданіи ради державной розпочалися разрывы надъ бюджетомъ. До слова въ генеральской дебатѣ записалось доси за писсажемъ бюджетовъ комиссии 21, а противъ 26 боецінниковъ. Всѣхъ боецінниковъ, котрыи намѣряютъ взятіе удѣль въ бюджетовыхъ разрывахъ, обчисляютъ на 105. Ихъ бачимо, бюджетовъ разрывы будуть даже разтѣгніи, але при тѣмъ не безъ интересу. Нередъ двома днами доносилъ вѣдѣнська Allg. Zeitung, що тѣ рукохъ послѣвъ ил. Козацкій и Кулаковскій мають забрать голосъ въ генеральской разрывахъ бюджетовъ. Ихъ дотенерѣніи голосовъ дневникарскихъ и по отзывахъ первыхъ боецінниковъ можна вже вазначити головний границѣ, съредъ которыхъ будуть повернутіи бюджетовъ разрывы. Въ однѣй лише точцѣ оходятся всѣ сторонницти, а тѣмъ самимъ и ихъ боецінниковъ — именно въ той, що ухваленіе буджету не вазжають яко вступи доїріи для тенерѣніо министерства, але толькожко необходиму консисти державной машинѣ. Головный раздѣлъ, якъ проявляються централістами и автономистами при бюджетовъ разрывахъ со тѣ однїи стороны борба о державно мѣжду вѣдѣнською Австрію въ тѣ другои стороны берба всѣхъ Славянъ австрійскихъ о рѣвионправности. Нѣмѣц-централісты силуютъ представи гегемонію нѣмѣцку не только яко наслѣдство культурной высоности надъ славянскими народами, але и яко конечнѣсть существованія Австріи! Рѣвионправи Славянъ значить илъ ихъ очахъ только, що у падокъ австрійской идеи державной! Однакожъ иже изъ первыхъ загонахъ централістовъ противъ рѣвионправности Славянъ видно дуже грубу исконеквізіцию. Сслибы дѣйстю хотъ въ приближеніе будо гдѣто правды изъ тѣхъ пыводахъ централістовъ, то пересовѣтъ ихъ централізаций отрѣмъ пыніїи змѣбрать противъ Поляковъ, котрыи вже фактически въ Галичинѣ мають и то илъ си въ волї централістовъ тое, що тенерѣнъ жадаютъ для себе Чехи. Постідовательностъ взыгає: або призначи такужъ рѣвионправность Чехамъ, Рускамъ, Словенцамъ и всѣмъ другимъ народностямъ славянскимъ, або державиціи централістичнїи тенденціи пересовѣтъ залепречи Полякамъ илъ „фактического посѣданія“ отже противъ нихъ змѣрии свои централістичнїи загоны. Таконъ колоссекеніи нема у централістовъ. Противно, всѣ дотенерѣніи боецінники централістовъ дуже старанно меччатъ о Полякахъ, а тѣ цѣлою брутальностью надменнію нѣмѣцкимъ захватахъ вкладаются на Чехію. Тожъ и всікому не Славянину стане ясно, що тутъ не разходити съ существованіемъ Австріи сиюю нѣмѣцкимъ идеи (1) ни о отругу справедливостъ, але о борбу Нѣмѣць-гегемоністовъ противъ Чехіи. Тожъ не только всѣ славянскими народами, але кождий чоловѣкъ ѿ потутъся справедливостъ стоять съ своимъ смигніемъ по сторонѣ Чехіи въ дальнѣй консистиціи и всѣхъ Славянъ добиваюшихъ рѣвионправности въ Австріи. Перши два дніи бюджетовъ разрыва буди-

мою бы вступи до головной битвы. Бѣдѣи централістичнїи Шаршида, Гальвихъ и Шенерера були наложени, ховъ всѣ змѣрії противъ Чехіи. Найшире въ тѣмъ зглѣдѣ разводився проф. Гальвихъ, котрый вдавшися въ тенденціи плюстрованіе ческои исторіи, хотѣвъ вмовити въ воіхъ, що Нѣмѣцъ въ Чехії буда въ давнѣй давна утиночіи и Чехами приподнї. Гальвихъ сильнѣ предствити жаданіе ческого міністра різу ако замахъ на культуру и цѣльсть Австріи! Зъ бѣдѣи за бюджетомъ буда замѣти боеціи Цайтгамера, котрый виказали, що за сегорочній дефіцитъ не може отпідѣдати ани тенерѣніи бѣдѣи палаты послѣдъ, ани тенерѣніи министерство, бо осащество централістичнїи господарки за часъ вѣдь 1873—1879 р., а пакъ самъ тенерѣній буджетъ то дѣло давнѣйшого еще министерства. Партия автономистовъ не мала еще чаю розвинути свои финансовои програмы.

ЗАГРАНИЦІЯ.

Россія. Есть надѣя, що непорозумініи, возникший между Россію и Францію по причинѣ вѣери Гартмана, будуть остаточно залагоджені, а ки. Орловъ верно изъ своихъ становищіи амбасадорске до Парижа. „Правительственный Вѣстникъ“ оголосинъ всѣ документы, котріи Россія въ спрѣ Гартмана въ своїмъ часѣ предложила министерству Фрейбенкита.

Ки. Орловъ, наспѣши въ Петербургъ, зложиши першу свою визиту генералови Шансі, амбасадорови французскому.

Царь и всѣ въ Петербургѣ проживаючіи велики князї переслали телеграфично свои желаніи ил. Бисмарку въ день его ими ил. Nordd. Allg. Zeit. уважає се яко новыи обяжть зближеніе обоихъ кабинетовъ.

Вѣсть о вступленіи войскъ китайскихъ до Амурска донесли вѣдѣнська N. Fr. Gr. въ 24 марта (6 цвѣтия) слѣдуючимъ комісарамъ: „Коди въ р. 1858 звѣстый дѣльовать россійскій Игнатіевъ съ министерствомъ тогдашніого цѣсаря Піенъ фонъ за ключинъ договора леопольскій въ Пекінгу, котримъ призначо Россія весь Амуръ и въ побвостроят Кінінъ, зробивъ бѣзъ пекінскому правительству приватне приреченіе, що царь Александръ, почитаючи династичнїи чувства „сына небесного“, на полуднѣвій кончинѣ сего побвострова, отлученного отъ Татарини (бгчина напанію династіи въ Китаю) не побуде никакихъ крѣпостей и не буде удержанія піяного вѣбока, щоби не скобляти народного достопицтва татарокитайского. До сего побвострова вторгнули отже, якъ доносить губернаторъ походного Сабиру, татарскій ордъ при мѣстечноти Осунъ, але не змогли переступити рѣки Амуръ, вѣдомъ котримъ планають безперестанно россійскій каноніарскій лодки. Правительство китайске неиновиновати за сї нападъ вѣсть подана дневниками берлинскими о вступленію сильнин арміи китайской въ границѣ Амурска не есть проте вѣри.“ N. Fr. Gr. говоритьъ дальше, що Россія на случай вѣбіи съ Китаємъ о Кульджу не перенесе театру воєнного ани до Кульджи ани до Туркестану, але надъ береги Амуръ, въ отки наїкороткою дорогою можна добрасти сї подъ самий Пекінгъ, где нардѣ мало естъ задоволений тѣ деспотичнїи пановани двохъ монархіи.

Китайский посолъ въ Петербургѣ, Шаотченъ, выбирає въ свою вѣчину, понеже не хоче брати участи въ заключеніи нового договору о Кульджу. Wiener Abendpost доносить, що россійскій войска съ полуднѣвіемъ Сибири вийшли въ спѣшидѣт походъ на границю китайску и що Россія узвѣрила велики ордъ Киргизѣй и магометанскіхъ Дунганівъ и Таранчівъ. Въ Пекінгу агнгуб имонѣро хоче жалізний канцлер гдешо въторгновати у двору для своеї са-мобіюю политики, котра богато потерпѣла въ послѣдніхъ часахъ черезъ звѣстий гра-туляцій письма Александра и Вильгельма.

Цѣсарь надѣялъ килякъ Карола румунскаго ордеромъ торного орла.

Въ сїйдѣ державицѣ прѣде лебавомъ на пордоки дніеній установа войскова, котра — якъ мы доносимъ — зверено для дозволенія въ мѣсѧцъ лютомъ до комиссіи. Принять си запорученіе.

каждой державѣ. Его узналии назѣть Бурбони. Зречись оного принципу значиlob-зруювати державу и поддати єй подъ ноги тенерѣтія.“ Письмо се прійшло квіриканіе сторонництво съ великимъ огорченіемъ, либералы же вилять себѣ попросту зъ по-мичної бозови книга, легитимисти знову уважають за рѣч доконечнїи выречись со-лідарності съ Наполеонідами, а именно съ кнізьмъ Иеронимомъ, прозванимъ такожъ Pion-Pion.

Нове разпорядженіе министерства розширює правоильство докторію противъ конгрегаций и на французскій колонії. Яко становище замутити переслѣдованіе правительствомъ звѣстъ ани тенерѣніи бѣдѣи послѣдъ, ани тенерѣніи министерство, бо осащество централістичнїи господарки за часъ вѣдь 1873—1879 р., а пакъ самъ тенерѣній буджетъ то дѣло давнѣйшого еще министерства. Годъ такожъ предвказає, чи Франція зъскає на тѣй релігійнїй домашнїй войнѣ.

Англія. До 25 марта (6 цвѣтия) выбрано 433 послѣдъ. Зъ тѣхъ принадл. 258 на сторонництво либеральне, 22 на ірландскіхъ Гомерулѣвъ, 153 на консерватистовъ. Гладстонъ видає канифестъ до своихъ виборцівъ въ Мидлотінѣ, що котримъ заявляє, що либералы стремѣтъ будуть дото, щоби заграницу политику Англіи спрѣти на мирѣ, справедливості и симпатіи до вольності. Тиши доносить, що министерство Бикон-фильда уступити по поворотъ королеви зъ Нѣмеччини (зъ Базелю). Daily News догадує, що зложеніе нового министерства поручене буде Гладстону.

Зъ Кандагару (изъ Афганістанѣ) спо-вѣщають, що королева Викторія назначила Ширъ-Алѣго супереномъ Кандагару, и що тамже лишится англійскій агентъ и англійска захога.

Съ Францію буде заключеный новыи договоръ торговельный.

Нѣмеччина. Виборы до англійскаго парламента не лишились безъ відїи на правительство нѣмѣцце. Въ Берлінѣ потѣшають вправдѣ тѣмъ, що англійскій либералы не будуть понарати ворожкою политики Россія противъ Нѣмеччини и Австріи, але тревожатся тою обстановкою, що ст. паденьемъ Бикон-фильда упаде одинъ зъ головнейшихъ ставкъ, на котримъ опирався трактатъ берлінській. Нема уже Андрашіо, ни Вадингтона, ни Карагеордона Пашіи и Мегмода Алѣго при кермахъ державныхъ, нема якъ разъ сїхъ людій, котріи розрушали выгѣдний для Россіи миръ въ Санк-Степано, не буде прото кому на будуще боронити уловий трактатъ берлінського. Надто тую тревогу побѣльшила вѣсть, рознесено телеграфомъ по Европѣ, що ил. Бисмаркъ по причинѣ политичнїхъ рѣжинъ и не-порозумініи съ дѣбрскою камариле виѣс урядово поданье о демисію, заставляючи тѣмъ, що рада союза нѣмѣцкого не прийняла его предложень до уставу о останнѣвіанію переказовъ и залишокъ почтовыхъ, то знову слабымъ здоровьемъ. Цѣсарь Вильгельмъ не приїхавъ однакожъ демисію, бѣговѣши Бисмаркъ ляжонично: Ез вѣбі вѣї піеїш Niemals. Имонѣро хоче жалізний канцлер гдешо въторгновати у двору для своеї са-мобіюю политики, котра богато потерпѣла въ послѣдніхъ часахъ черезъ звѣстий гра-туляцій письма Александра и Вильгельма.

НОВИНКИ.

— Епископскій Ординаріятъ въ Пере-мышли разболалъ духовенство куренду въ дні 11. марта 1870 ч. 972, котра, якъ въ текотѣ висказано, мас на цѣли виаснити духовенство, що Ординаріятъ дѣлать доси що справа полущена дотаціи духовенства и що тенерѣнъ належить духовенству чинити, що справа таї решенія буда благонолучно переказовъ и залишокъ почтовыхъ, то знову слабымъ здоровьемъ.

Б. В. Цѣсарь при открытии думы державицѣ 8 жовтня 1879 въ троновій рѣчи залишъ желаніе полулученія дотаціи кат. духовенства и заповѣти предложеніе дотаціи душпа-тичнїхъ.

— Вчора скончалася градческа разпдана противъ о. Корнелію Яворовскому о злочинѣ спропелереніи сумы 12.875 зр. 5¹ кр. Суди приложилъ по двогодинній нарадѣ отповѣдь на питанье, чи о. Яворовскій виненъ есть злочинѣ спропелеренія, однѣць на голосами такъ. Трайбуналъ за-судивъ о. Кори. Яворовскаго на підстажѣ того вердикту на 2 роки вязницѣ и звортъ 7.000 зр. Адвокатъ зголосивъ неважність.

— (С) Зъ Станиславова пашу: Чудно то а еще бѣлье сужи дѣло, дѣлого рѣда школи красна не призначить уже разъ для станицевою семинаріи педагогичнїхъ учителей (богатѣю съ выдаючими познаніями!) для научни руского языка?

— Чудно то а еще бѣлье сужи дѣло, дѣлого рѣда школи красна не призначить уже разъ для станицевою семинаріи педагогичнїхъ учителей (богатѣю съ выдаючими познаніями!) для научни руского языка?

Чудно то а еще бѣлье сужи дѣло, дѣлого рѣда школи красна не призначить уже разъ для станицевою семинаріи педагогичнїхъ учителей (богатѣю съ выдаючими познаніями!) для научни руского языка?

Чудно то а еще бѣлье сужи дѣло, дѣлого рѣда школи красна не призначить уже разъ для станицевою семинаріи педагогичнїхъ учителей (богатѣю съ выдаючими познаніями!) для научни руского языка?

Чудно то а еще бѣлье сужи дѣло, дѣлого рѣда школи красна не призначить уже разъ для станицевою семинаріи педагогичнїхъ учителей (богатѣю съ выдаючими познаніями!) для научни руского языка?

Чудно то а еще бѣлье сужи дѣло, дѣлого рѣда школи красна не призначить уже разъ для станицевою семинаріи педагогичнїхъ учителей (богатѣю съ выдаючими познаніями!) для научни руского языка?

Чудно то а еще бѣлье сужи дѣло, дѣлого рѣда школи красна не призначить уже разъ для станицевою семинаріи педагогичнїхъ учителей (богатѣю съ выдаючими познаніями!) для научни руского языка?

Чудно то а еще бѣлье сужи дѣло, дѣлого рѣда школи красна не призначить уже разъ для станицевою семинаріи педагогичнїхъ учителей (богатѣю съ выдаючими познаніями!) для научни руского языка?

Чудно то а еще бѣлье сужи дѣло, дѣлого рѣда школи красна не призначить уже разъ для станицевою семинаріи педагогичнїхъ учителей (богатѣю съ выдаючими познаніями!) для научни руского языка?

Чудно то а еще бѣлье сужи дѣло, дѣлого рѣда школи красна не призначить уже разъ для станицевою семинаріи педагогичнїхъ учит

— Зъ Турни донесла втора телеграмма про страшне злочинство, спачинене износи в середи на четверть сего тиждня въ Высоку підляську. Той то почти членомъ витяг угорскихъ селянъ, вооружена въ оружіи и вела напада на коршуку въ Высоку підляську, предводну жандар Годзірхомъ, квартала підуть обобъ а пять тажко ранила. Насилие дуже сперечано слідить за злочинами въ той цілі порозумілися съ по-граничнимъ кільсткамъ угорськими.

— **Фотографії книгъ.** Стефаній, народився Алоїз Рудольфа, пішовши вже у Львовѣ на виставахъ. На будничайшій фотографії можна бачити якъ тогоріт п. Кагановскому під галузевою уявкою.

— **Підтвердження выбору.** Цільові підтвердили выбора д-ра Михаїла Гловинського на президента міста Львова.

— **Трамвай Львівський** зачин курсувати на лінії відъ підлуць Цілового до головного автобуса жілланіць Кароля Людвіка вже відъ пологини має а въ підлуць Годуховськихъ відомихъ Жовковської улиці дуже відъ лінії. Дірекція держить вже тепер 40 коней до упряжі, щобъ, скоро толькъ роботи убогимъ, заразъ рухъ розпочати.

— **Генрикъ Венявський**, знаменитий польський композиторъ вінтузь-серникъ умеръ недавно въ Москвѣ, захованій тамже тжакою хоровою. Венявський числивъ 45. літъ. Образование було въ музичнѣ въ консерваторії парижкої відъ 8 року життя а 1846 р. яко одинадцятіолітній жоладецъ одержавъ першу нагороду въ консерваторії парижкої за гру на скрипкахъ. Оть тогу часу виступавъ по містахъ найпершихъ въ концертахъ. Послѣдніми вѣтами бувъ професоромъ въ консерваторії въ Брюсселі.

— **Німцій театръ въ Пештѣ** замкнула тамошня рада міська. Розуміємо той учинокъ пештеської ради нещірко врадували Мадрізъ въ поземріо розгніванію Німцій і підінську піду печать німецьку.

— Комісія звідкучона фондами, привезеними уст. якъ 8 лют. о. р. для порятунку людства терпіннямъ голоду роздѣлила зворотні залічки и безопоротні субвенції на виконанье якихъ роботи публичнихъ. Комісія жаліла на ої при роздѣленні залічокъ въ субвенції зъ однією стороною нужду народу, зъ другою такожъ потреба въ продуктивності роботи підприємствъ. Фондъ 2500000 зл. бувъ призначений на публичній роботи, котрій були дані за роботу убогимъ людемъ въ 2¹ на запомоту для залученія життія, где конечна върага потреба показається. Денга зина не позволяла ужити способу першого, а мусіяла роздавати нагла, конечна запомота. Остало 144.000. Тімъ задумала комісія обернути на роботи публичній и удбливі звідкучими повітами зъ рускою части Галичини залічки або субвенції: Бучацькому 2000 зл. субвенції, Перемишльському 1000 залічки а 1000 субвенції, Старожильському 1000 залічки а 1000 субвенції, Рогатинському 1000 залічки, Жидачівському 2000 субвенції, Збаражському 1000 субвенції, Рудницькому 500 субвенції, Ірославському 4000 субвенції, Мостиському 3000 субвенції; Городецькому 2000 залічки а 2000 субвенції, Самбірському 3000 залічки, Короснянському 2000 залічки а 2000 субвенції, Решетицькому 4000 залічки, Сапонівському 2000 субвенції, Изворинському 4000 субвенції, Городицькому 4000 залічки. Кромъ того зарезервовано Жовковському залічуку 1000 зл. Громада вѣста Комарія въ поїздѣ Рудецькому одержала залічку 3000 зл. на роботу коло дороги.

На цьму Галичину роздѣлено зъ тыхъ 144.000 зл. 59.500 зл. яко залічокъ а 57.350 яко субвенція на роботи публичній, решту задержано на случай недостатку, якій несомнівно вилівиться на перединку, щобъ мати чимъ прійті въ помочь въ необхідній потребі.

— **Выставка шлезіана.** Въ Тешинѣ отбу-
— Канонічну інституцію получили: Всѧ
ОО. Константина Володимиръ зъ Радимичъ
на пар. Хліви д-р. Комаринського; Імпі-
нській Атанасій зъ Грушатичъ на пар. Ради-
ничъ д-р. Мостиського, Назаренічъ Николай
на пар. Серин д-р. Мостиського; Заградинічъ
Людмілъ зъ Старовівъ на пар. Купиновичъ
д-р. Комаринського; Волошиновичъ Нико-
лаїй зъ Липовець на тужожъ парохію.
Душпаотирські посади получили: Всѧ
ОО. Винницькій Павель запідательство кан.
Грушатичъ д-р. Нижанковського; Грушевській
Александеръ запідательство пар. Старава
д-р. Мостиського; Калимонъ Михаїлъ запідательство парохію Монріні д-р. Монрін-
ського; Полянській Генрикъ сотрудничество
въ Острівѣ д-р. Перемишльського; Цюсь
Василій сотрудничество въ Любичі д-р. Пот-
елицького.

— **Землетрусенье.** котре чуті було 19. марта надъ раномъ въ ріжинській сторожі, Молдавія, Волощині, Воснія и т. д. було такожъ чуті ріжинською въ місті Сорокахъ надъ Дністровъ въ Басарабії. Сильна вогре сила пошорююча набаже цій 3 жиць. Жителі побудились въ сину и вибагали за улиці, не знаючи, що дісса. Нещастиа одна, кожа якого не було.

— **Згодні министри.** Въ Софії, столиці болгарської отбувається рада министрівъ. На той же день министръ правосудія Гренетъ, третій министръ року за публичніе побиті урядника бувъ судово засуджений на врещтъ, але прото здержалъ свою министерську теку, пірвавши більшою частиною рукою відшківника Ікономова. По той неблагодійний пригодѣ застали оба министри якоже згодно радити наль добромъ народнимъ.

— **Пенсії монархівъ.** Царя російськія державні 100.000 марокъ (маркою 60 кр., л. в.), султанъ турецькій 73. 000, царя австрійській 40.000, п'єсаря імперії 32.000, король італійській 25.000, королева англійська 25.206 а король бельгійський 6.572 марокъ.

НЕРЕМІСКА РЕДАКЦІЯ.

М. въ Сморжі: Діло дісса на посту въ Сір. и Суботу вчера.

Черезъ ред. приехали: для Зр.: В. И. въ Черн. 1 зл., о. К. В. въ См. 1 зл., В. Г. въ Стр. 1 зл.; для Школьниковъ помочи: о. Г. Гав. въ Долгомъ 50 кр.; для Сіона: о. Г. З. въ Лоп. 3 зл.; для Превісъ: А. В. въ Кол. 3 зл.; для Правди: о. Г. З. въ Лоп. 6 зл., А. В. въ Кол. 1 зл.

Курсъ львівський въ дні 8. 2. цієї роки 1880.

	НЕДІЛЯ		ВІВТОРІЯ		СІДІВІЧІ		СУБОТА		ВОСКРИСІЙ		ПОДІЛЛЯ	
	ВІВТОРІЯ	СІДІВІЧІ	СУБОТА	ВОСКРИСІЙ	ПОДІЛЛЯ	ВІВТОРІЯ	СІДІВІЧІ	СУБОТА	ВОСКРИСІЙ	ПОДІЛЛЯ	ВІВТОРІЯ	СІДІВІЧІ
1. Акції за штуку.												
Жестін. Кар. Алоїз. по 200 р.	254.75	268.50										
жестін. чорн.-бл. по 200 р.	162.50	166.25										
Банку гал. галік. по 200 р.	236.25	239.50										
2. Листы вест. за 100 р.												
Омск. кредит. галік. по 5% зв.	97.25	98.25										
по 4% зв.	89.90	90.90										
по 3% зв.	97.25	98.25										
Банку гал. галік. по 6%.	101.65	102.65										
Банку зв. гал. рут. банку п. 6%.	100.75	103.75										
3. Листы довіж. за 100 р.												
Омск. розр. зв. зал. для Гал. въ Буков. 6%, зв. въ 15 літ.	92	94										
4. Обліги за 100 р.												
Омск. розр. зв. зал. для Гал. въ Буков. 6%, зв. въ 15 літ.	98	100										
5. Листы вест. Буков.	20.25	22										
Ставицькі.	25	27.50										
6. Монеты.												
Дукатъ голландській.	5.46	5.56										
шведській.	5.51	5.61										
Наполеоній.	9.44	9.54										
Швейцарській.	9.69	9.80										
Рубль російській збройн.	1.58	1.70										
100 марокъ австрійській.	1.24	1.26										
Серебро.	58.25	59										
	99.50	100.50										

НА СВЯТА ВЕЛИКОДНІЙ

ВИНА

австрійський
угорський
стирійський
французький
ренський
шпанський

продаже

торговля гуртова

КАРОЛЯ ВЕРНЕРА

во Львовѣ

улица Собеского ч. д. 3.

БОГДАНОВКА

на Городецькій ч. 2. и 9.

на літтри

въ бутелькахъ

въ бочкахъ

въ бочкахъ

Портретъ англійський.

— Цінникъ на жданіе

2-8

Батьківщина

газета посвячена зореважно справамъ народу виходить відъ 1. жовтня 1879 у Львовѣ 2 рази на місяць въ 1 аркушъ. Предназначена 2 зл. 50 кр., інтересна 1 зл. 30 кр.

Батьківщина, указують на теперішніе сучасніе положенія Русії, стараючись побудити всіхъ і заходити до згаданої праці для розвитку ходи таємніхъ обставинъ въ народі. Батьківщина въ зореважно споряджена зъ відомостями про зореважній розподілъ батьківщиною батьківщиною, якій настільки ще лишні. Головно же забажаючи справу народу, указує на єго недолю і подає способи, якъ нуждѣ зараджують.

Батьківщина мѣстить особливо: 1) статті передові, обговорюючі найважливішій нашій біжучій справамъ; 2) статті науково-популярній правничій, економічній и ін. Найважливіші зъ тихъ статтей: О книжкахъ груточескихъ, О засудженії и задавленні приватнихъ правъ, Нова податки, Жиди, Полаки въ Русії и т. д.; 3) Вісти (дописи) та газети; 4) Шо дѣється въ сільській (переглядъ политики внутрішньої і заграницької); 5) Новинки і всіхчина; 6) Вісти господарські, промисловій і торговельній.

Адреса: Адміністрація Батьківщини у Львовѣ на площі Стрітенській № 1 з з

Видає и за редакцію бгновѣда: Михаїль Кессакъ.

Зъ друкарії Товариства им. Шевченка № 117.

(членського "СРО")

Ілюстрований цінникъ

gratis и franco.

